

DOMAČIN.

DOMAČIN izhaja vsako soboto popoldne, če je ta dan praznik dan poprej ob istem času. — Naročnina za Ljubljano z dostavljanjem na dom: celoletno 3 K, polletno 1 K 50 v, četrtletno 75 v; po pošti: celoletno 4 K, polletno 2 K, četrtletno 1 K. — Uredništvo je na Miklošičevi cesti št. 16 v I. nadstr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu DOMAČINA. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati (oglasi): Trikrat razdeljena petit-vrsta pri enkratni objavi 12 v, pri vsaki nadaljnji objavi 8 v, pri dvostopni petit-vrsti v reklamnem delu stane vrsta 20 v. Cela stran 30 K, pri večkratnem objavljanju po dogovoru znaten popust. — Upravništvo je na Miklošičevi cesti št. 16 v I. nadstr.

Štev. 8.

V Ljubljani, dne 20. februarja 1915.

Leto III.

Razglas c. kr. trgovskega ministrstva v sporazumu s c. kr. ministrstvom za javna dela

z dne 7. februarja 1915. l.

zadevajoč dovoljenje za podelovanje in prodajo določnih količin po ministrstvenem ukazu z dne 7. februarja 1915. l., drž. zak. št. 28, za vojne namene zahtevanih vrst kovin.

Na podlagi § 1. ministrstvenega ukaza z dne 7. februarja 1915. l., drž. zak. št. 28, o porabljanju zaloga določnih kovin in zlitin, se podelovanje in prodaja po tem ukazu za vojne namene zahtevanih tvarin v nastopno označenih mejah do druge ukrenitve splošno dovoljuje:

1.) Posestnikom se prepustijo za podelovanje lastnem obratu od zaloga zahtevanih kovin in zlitin, kar jih je dne 7. februarja 1915. l. in kolikor niso podelane, nastopni odstotni deleži:

a) pri svincu in rdeči zlitini 25%

- b) pri medi z 58% vsebine bakra ali 25%
manj
- c) pri kositru in kositrovih zlitinah z več nego 60% vsebine kositra 15%
- d) pri kositrovih zlitinah z 60% vsebino 25%
kositra ali manj
Za izdelovanje jekla za orodje se sme porabiti:
- e) chroma in ferrochroma 25%
f) wolframa in ferrowolframa 20%
g) molybdana in ferromolybdana 20%

2.) Posestnikom je dovoljena prodaja nastopnih množin, zahtevanih kovin in zlitin, kar jih je dne 7. februarja 1915. l. in kolikor niso podelane:

- a) pri svincu in rdeči zlitini 15%
b) pri medi z 58% vsebine bakra ali 15%
manj
- c) pri kositru in kositrovih zlitinah z več nego 60% vsebine kositra 10%
d) pri kositrovih zlitinah z 60% vsebino 15%
kositra ali manj

Podlistek.

Pevka.

Poslovenil Podravski.

Nekoč, ko je bila še mlajša, zaljša, ter je imela lepši glas, je na „dači“ v sobi za goste sedel njen oboževatelj Nikolaj Petrovič Kolpakov. Bilo je zelo soparno. Kolpakov se je bil ravnokar najužinal ter izpil steklenico vina in se pri tem ni počutil dobro. Oba sta se dolgočasila in pričakovala, da premine soparica in odrineta na sprehod.

Nakrat pa se v veži nepričakovano oglasi zvonček. Kolpakov, ki je bil brez sukneje, je poskočil in vprašaje pogledal Pašo.

„Bržkone bo to listonoš ali nemara kaka prijateljica,“ reče pevka.

Kolpakov se ni zmenil za Pašine prijateljice, niti za listonoša, pač pa je za vsak slučaj vzel v roke svojo obleko in odšel v stransko sobo. Paša pa je šla odpreti. Na njeno veliko začudenje pa na pragu ni stal ne listonoš, niti prijateljica, marveč neka nepoznana ženska, mlada, zala, okusno oblečena in navidezno zelo revna.

Tujka je bila bleda in je težko dihala, kakor bi bila dospela po visokih stopnicah.

„Česa želite, gospa?“ vpraša jo Paša.

Gospa ni kmalu odvrnila. Napravila je korak naprej, polagoma si ogledala sobo, se vsedla, kakor da ne bi mogla stati radi utrujenosti, ali boleznin, na to pa je dolgo gibala svoje blede ustnice, kakor bi hotela nekaj povedati.

„Ali je moj mož pri vas?“ je vprašala napolned ter dvignila na Pašo svoje veliko, od joka zardele oči.

„Kakšen mož?“ pošepeta Paša, toda ob enem se je prestrašila tako, da so ji malone otrpnile roke in noge. „Kakšen mož?“ je ponavljala in pri tem jela trepetati.

„Moj mož Nikolaj Petrovič Kolpakov.“

„Ne . . . ne, moja gospa . . . Jaz jaz ne poznam nobenega moža. Minila je minuta v tišini. Tujka si je nekolikokrat obrisala z robcem blede ustnice, da je premagala notranjo mrzlico, pridrževala sapo in Paša je stala kokor ukopana ter si ogledovala v zadregi in strahu.

„Tako in torej pravite, da ga ni tukaj?“ je vprašala tujka že s trdim glasom ter se pri tem nekako čudno smehljala.

„Jaz . . . jaz ne vem, po kom povprašujete?“

„Gnusni, podli, mrzli ste“, je zamomljala tujka, ogledujoča Pašo s sovražnim in prezirljivim pogledom.

3.) Vsled dovoljenja pod točko 1. in 2. podelane in prodane množine ne smejo skupaj presegati pod točko 1. navedenega odstotka.

4.) Posesnik rud, predproduktov, starega gradiva, odpadkov, opilkov (ostružkov) in pepela jih sme tudi na surove kovine v lastnem obratu podelati ali tudi zase podelati pustiti v tujih in zemskih obratih; prodati pa jih ne sme brez dovoljenja c. kr. trgovinskega ministrstva.

5.) Imetnikom obratov za izdelovanje železa in jekla je v te namene prepuščena ona količina v njihovi posesti se nahajajočih zalog aluminija, ki odgovarja njihovi potrebi do konca aprila 1915. l.

6.) Od zahtevanih kovin in zlitin vstevši staro gradivo in odpadke smejo posestniki podelati one količine, katere so potrebne za popravila v svrhu vzdrževanja lastnega obrata ali tujih obratov. Ta uporaba je pa samo takrat dopustna, ako je nadomestilo z drugo stvarino nemogoče in ako se po teh popravilih preostalo, za posestnika ne več porabno staro gradivo da na razpolago vojaški upravi proti primerni odškodnini, če znaša njegova teža najmanj 20 kg. Pod istimi pogoji je tudi dovoljena prodaja označenih tvarin, katere so v take namene potrebne.

Svetovna vojna.

Zmagonosni boji v Bukovini, ki bo kmalu očiščena od Rusov. — Kolomeja zopet v naši posesti. — 2000 Rusov ujetih. — V Karpatih, kjer boji še trajajo, smo ujeli 4040 mož. — Z vseh bojišč prihajajo za nas ugodna poročila.

Uradno razglašajo dne 17. februarja opoldne:

Po dvanednem boju smo včeraj kasno popoldne zavzeli Kolomejo. V bojih južno od mesta Kluczow-Vku in Myszynu, ki so trajali od 15. februarja, so se Rusi vidno trudili, da bi vzdržali mesto. Pritegnili so številna ojačenja. Odbiti smo morali opetovano na

obeh straneh ceste srdite protinapade na naše prodirajoče čete. Pri tem smo zadali sovražniku z dobrim artilerijskim ognjem velike izgube. Ob 5. popoldne se nam je posrečilo, da smo nasprotnika vrgli s splošnim napadom vkljub srditemu odporu iz njegove pozicije pred mestom ter dosegli istočasno z bežečimi Rusi Kolomejo. Preprečili smo, da bi razdejali most preko reke Prut, očistili mesto od bežečih Rusov ter je zasedli.

Ujeli smo 2000 mož ter uplenili več strojnih pušk in 2 topa.

V karpatskem odseku vse do okolice pri Wiszkowu trajajo boji z veliko trdovratnostjo. Zajeli smo nadaljnjih 4040 ujetnikov.

Na fronti v ruski Poljski in v zapadni Galiciji so se vršili samo topovski boji.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Srditi francoski in angleški napadi odbiti. — Nemško napredovanje v Argonih.

Veliki glavni stan, dne 17. februarja.

Zapadno bojišče. Očividno pod vtiskom našega velikega uspeha na vzhodu so izvršili Francozi in Angleži včeraj in v pretekli noči na raznih točkah posebno trdovratne napade. Angleži se izgubili pri ponesrečenem poskusu, da bi zopet pridobili dne 14. februarja izgubljeno pozicijo, znova 4 častnike in 170 mož, ki smo jih ujeli.

Severnovzhodno od Reimsa smo odbili sovražne napade; 2 častnika in 170 mož je ostalo v naših rokah. Posebno močni sunki so naperjeni proti naši bojni črti v Champagni, ki so povzročili več ljutih bojev mož proti možu.

Ne glede na posamne kratke odseke, v katere je prodril sovražnik in v katerih še traja boj, smo povsodi odbili vse napade. Ujeli smo okrog 300 Francozov.

V Argonih smo nadaljevali ofenzivo, zavzeli nadaljnje dele sovražne glavne pozicije, ujeli 350 mož ter uplenili v pogorju 1 top in 7 strojnih pušk.

„Dà... dà, gnusni ste. — Zelo me veseli, da vam končno to zamorem povedati.“

Paša je začutila, da na to gospódo v črni obleki s srditimi očmi in z belimi, velikimi prsti dela ona neprijeten, nagnusen vtis in jela se je sramovati svojega obuhlega rdečega lica, vraske na nosu ter šapelj las na čelu, ki je nekako kjubovalno štrlel pokoncu. In zdelo se ti je, ako bi ona bila revna, brez vraske in brez šaplja, da bi se dalo skriti to, češ, da je neporedna in ne bilo bi ji tako hudo stati tu pred nepoznano gospo.

„Kje je moj mož?“ je nadaljevala gospa. Sicer pa, ali je on tukaj, ali ga ni, meni je to vse eno, toda povedati vam moram, da so prišli na sled poneverjenju in da Nikolaja Petroviča iščejo... Hočejo ga zapreti. Evo kaj ste napravili!“

Gospa je vstala in močno ganjena jela hoditi semtertje po sobi. Paša jo je gledala, toda vsled strahu je ni razumela.

„Danes ga najdejo in zapró,“ reče gospa in se zjoka. V tem glasu pa se je zvalo razžaljenje in jeza. Znano mi je, kdo ga je pripeljal do te groze! Gnusna, odurna! Prodajna oseba! Jaz sem slaba, čujte me, nizkotna ženska! Slaba sem, vi ste močnejši, toda nekdo je, ki se potegne zá-me in za moje otroke! Bog vidi vse! On je pravičen! On vas poplača za slehrno mojo

solzo, za vse noči prebite brez spanja! Pride čas, ko se me boste spomnili!“

Znovič je nastala tišina. Gospa je hodila po sobi ter vila roke. Paša pa jo je gledala še zmerom topo in v zadregi ni razumela ničesar, marveč, je pričakovala od nje nekaj štrašnega.

„Jaz, draga gospa, nevem ničesar,“ je dejala in jo mahoma zbadljivo pogledala. Meni je znano vse. Že dolgo vas poznam! Znano mi je, da je zadnji mesec posedal pri vas vsaki dan.“

„Da, nù in kaj? Kaj sledi iz tega? K meni zahaja dokaj gostov, toda posiloma ne vabim nikogar. Sleherni dela to, kar se mu poljubi.“

„Pravim vam, da so prišli na sled poneverjenju! Poneveril je v pisarni tuj denar! Za takšno, kakršna ste vi, radi vas se je odločil na prestopok. „Čujte!“ je dejala odločno ter obstala pred Pašo. „Vi ne morete imeti kakih načel, vi živite samo radi tega, da prinašate zlob; to je vaš smoter, a vendar si ne morete misliti, da bi v vas ne bilo človeških občutkov. On ima ženo, otroke... Ako ga obsodijo, pa jaz in otroci pomremo od gladu... Ali razumete to? A med tem se še nahaja sredstvo, ki lahko obvaruje njega in nas beraštva in sramote. Če plačam jaz danes zanj devetsto rubljev, pa ga puste pri miru. Samo devetsto rubljev!“

(Dalje prihodnjič)

Tudi v lesu Priester, severno od Toula, beležimo manjše uspehe. Pri tem smo vzeli 2 strojni puški. Z meje državnega ozemlja ničesar novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Zasledovalni boji pri Tauroggenu in Augustowu. — Potolčene ruske kolone pri Kolnu in Grajewu. — Srditi boji na črti Plock-Radlomska.

Veliki glavni stan, dne 17. februarja.

Vzhodno bojišče. Severno od reke Memel so naše čete sledile povsodi potisnemu nasprotniku v smeri Tauroggen preko meje.

V gozdovju severno od Augustowa se vrše na mnogih točkah še zasledovalni boji.

Rusko kolono, ki je prodrla iz Lomze na Kolno, smo potolkli.

Ujeli smo 700 mož in uplenili 6 strojnih pušk. Takisto smo vrgli neki sovražni oddelek pri Grajewu na Ossowiec.

Na pridobljeni fronti Plock-Raciaz (v Poljski severno od Visle) se razvijajo, kakor se zdi, trdovratni boji.

Iz Poljske južno od Visle ni ničesar novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

Boji v Karpatih. — Rusi se umikajo iz Bukovine.

Uradno razglašajo dne 10. februarja:

Splošni položaj v Poljski in zapadni Galiciji je neizpremenjen.

Boji v Karpatih še trajajo.

Bukovino smo očistili do Suczawe od sovražnika, ki se mestoma begu podobno umika.

Z nepopisno radostjo pozdravlja prebivalstvo naše prodirajoče čete.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Odbiti ruski napadi zapadno od prelaza Uzsok. — Napredovanje naših čet v lesnih Karpatih in v Bukovini.

Uradno razglašajo dne 11. februarja:

Ako izvzamemo artilerijske boje, ni bilo v ruski Poljski in v zapadni Galiciji nobenih dogodkov.

Na karpatski fronti, v odseku zapadno od gorskega prelaza Uzsok, smo odbili ruske napade in posamne delne sunke z velikimi izgubami za sovražnika.

V lesnem pogorju in v Bukovini beležimo znova napredovanje.

Ujeli smo več sto mož in uplenili več strojnih pušk.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Uspešne naše operacije v Karpatih. — V Bukovini je naša armada prodrla do Sereta.

Dunaj, 12. februarja. (Kor. urad.) Položaj v ruski Poljski in v zapadni Galiciji je neizpremenjen.

Boji na karpatski fronti še povsodi trajajo.

V napadu pridobivajo zavezniki korak za korakom na prostoru vkljub srditemu sovražnemu odporu in dasi so Rusi dobili ojačenja, ki so jih pritegnili od vseh strani.

Operacije v Bukovini napredujejo ugodno. V neprestanih vsakdanjih bojih pridobivajo naše skozi gorske doline prodirajoče kolone domača tla.

Dosegli smo črto reke Seret.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Poraženi Rusi pri Körösmezö. — Naše čete so prodrle do Sereta. — Naša armada je ujela v zadnjih bojih 29.000 Rusov.

Uradno razglašajo dne 13. februarja

V ruski Poljski in v zapadni Galiciji ni nobenih dogodkov.

Položaj ob karpatski fronti je v zapadnem in srednjem odseku v splošnem neizpremenjen.

Močni ruski protinapadi v bližini gorskega prelaza Dukle so postali slabejši. V vzhodnem odseku smo dosegli uspehe.

Istočasno z uspešnim prodiranjem v Bukovini so naše čete, ko so potisnile sovražnika pri Körösmezö, prekoračile prelaz Jablaniko in prehode ob obeh straneh te ceste.

Dočim so v Bukovini prodirajoče kolone med številnimi boji dosegle črto reke Seret, so si izvojevale v gorenje obrečje Pruta na Nadworno prodirajoče naše čete izhod iz gorskih dolin in so dospele v Wiznitz, Kutu, Kosow, Delatyn in Pasieczna, kjer se drže Rusi sedaj na raznih točkah.

Vsled ujetnikov, zajetih v zadnjem času vsak dan, se je vsota v zadnjih bojih ujetih ruskih vojakov povišala na 29.000 mož.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Zmagoviti boji pri Vizközu in v lesnih Karpatih. — Osvojitve višin pri Delatynu.

Uradno razglašajo dne 15. februarja:

Položaj v ruski Poljski in zapadni Galiciji je neizpremenjen.

Del naše bojne fronte v odseku Dunajca, ki so ga dosedaj Rusi srdito napadali, je prešel sam k napadu, vrgel sovražnika, in sicer sibirskete čete z dveh dominujočih višin ter zavzel v naskoku vas pri Vizközu.

Takisto uspešen je bil zavezniški napad v srednjih lesnih Karpatih.

Tudi tu smo iztrgali nasprotniku neko višino, za katero so se vršili hudi boji.

V večerajšnjih bojih smo zopet ujeli 970 mož.

V jugovzhodni Galiciji in v Bukovini zmagoviti boji. Potisnili smo sovražnika, ki se je v zaščito mesta ustavil, jugozapadno od Nadworne, in zavzeli višine, severno od Delatzna, pri čemer smo ujeli mnogo sovražnikov.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Boji v Karpatih. — Naša armada je zavzela Nadworno.

Uradno razglašajo dne 15. februarja: V ruski Poljski in v zapadni Galiciji se ni dogodilo ničesar.

Boji v Karpatih so še nadalje v polnem teku.

V jugovzhodni Galiciji smo včeraj osvojili Nadworno in sovražnika potisnili v smeri na Stanislav.

Na južnem bojišču ni nobene izpremembe. Tu vlada mir, ako izvzamemo neznatne obmejne spopade.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Splošna situacija neizpremenjena. — Uspešni boji v Karpatih. — Naše čete prekorale Seret. — Večji boji pri Kolomeji.

Uradno se razglša dne 16. februarja:

Splošna situacija na ruskem Poljskem in v zahodni Galiciji je neizpremenjena. Vršili so se samo artilerijski boji.

Na fronti v Karpatih hudi boji.

Več ruskih napadov čez dan in v noči proti zavezniškim pozicijam je bilo odbitih z velikimi izgubami za sovražnika, ki je pri tem izgubil 400 ujetnikov.

Akcije v Bukovini potekajo ugodno. Prekorale smo črto Sereta ter potisnili Ruse v neprestanih bojih proti Prutu.

Južno od Kolomeje, kjer so se razvili večji boji, smo ujeli včeraj nad 500 mož.

Namestnik šefa generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Z nemško-ruskega in nemško-francoskega bojišča.

V vzhodni Prusiji operacije večjega obsega. — V Poljski ni izprememb.

Veliki glavni stan, dne 10. februarja.

Vzhodno bojišče. Posamezni boji na vzhodnopruski meji so se tu in tam razvili v vojne operacije večjega pomena.

Potekajo povsodi normalno.

V Poljski na desnem in levem bregu Visle niso nastale nobene izpremembe.

Vrhovno armadno vodstvo.

Razveseljivi rezultati bojov v Prusiji. — Uspel nemški napad pri Sierpou.

Veliki glavni stan, dne 11. februarja.

Vzhodno bojišče. Boje na vzhodnopruski meji smo tudi včeraj nadaljevali z rezultatom, za nas povsem razveseljivim, dasi je debel sneg zaviral kretnje naših čet.

Rezultati spopadov z nasprotnikom se še ne dajo jasno pregledati.

Na poljskem bojišču na desno od Visle je nam napad severozapadno od Sierpca, s katerim smo potisnili sovražnika povsodi, kjer smo zadeli nanj, donesel nekaj sto vjetnikov.

• Na levo od Visle se niso prigodili nobeni posebni dogodki.

Vrhovno armadno vodstvo.

Cesar Viljem v Vzhodni Prusiji. — Vzhodno od Mazurskih jezer so se Rusi umaknili. — Ogromen plen.

Veliki glavni stan, dne 12. februarja.

Vzhodno bojišče. Njegovo Veličanstvo cesar je dospel na bojišče na vzhodnopruski meji. Tamkajšnje operacije so Ruse prisilile, da so nemudoma zapustili svoje pozicije vzhodno od Mazurskih jezer.

Na posameznih točkah trajajo boji še dalje.

Doslej smo vjeli kakih 26.000 mož ter vplenili več kakor 20 topov in 30 strojnih pušk. Množina vplenjenega vojnega materijala pa se še ne da niti približno pregledati.

V Poljski na desno od Visle so nemške čete nadaljevale ofenzivo, o kateri smo včeraj poročali. Za-

vzele mesto Sierpe in zopet vjele par sto sovražnikov. Na poljskem bojišču na levo od Visle ni nobene izpremembe.

Vrhovno armadno vodstvo.

Uspešne nemške operacije v Vzhodni Prusiji. — Na desnem bregu Visle so Nemci prekorale Skrvo.

Veliki glavni stan, dne 13. februarja.

Vzhodno bojišče. Operacije ob vzhodno-pruski meji in onkraj meje napredujejo povsod srečno. Kjer se sovražnik skuša upirati, ga hitro potolčemo.

V Poljski, na desno od Visle, so prekorale naše napadalne čete dolenojo Skrvo in prodirajo v smeri proti Racjoncu.

S poljskega bojišča levo od Visle nimamo ničesar posebne poročati.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boji v Vzhodni Prusiji in na Ruskem Poljskem.

Veliki glavni stan, dne 14. februarja.

Vzhodno bojišče. Ob in onstran vzhodno-pruske meje potekajo naše operacije, kakor smo pričakovali.

Na Poljskem, desno od Visle, so naše čete napredovale v smeri na Racjonc. — Na Poljskem, levo od Visle nobene izpremembe.

Nemci so potisnili Ruse iz Piktupönena in jih vrgli na Tauroggen. — Spopadi pri Kolnu. — Nemška armada je zavzela Racjonc.

Veliki glavni stan, dne 15. februarja.

Vzhodno bojišče. Severno od Tilsita smo pregnali sovražnika iz Piktupönena in ga potisnili na Tauroggen.

Tostran in onstran meje vzhodno od jezerske planote še trajajo zasledovalni boji. Naše čete hitro prodirajo povsodi.

Proti sovražnim, preko Lomze prodirajočim četam so udarili nemški voji v okolici Kolna.

V obrečju reke Visle smo pridobili nadalje na tleh. Racjonz smo zasedli.

V prejšnjih bojih smo poleg številnih vjetnikov vplenili 6 topov.

V Poljski na levem bregu Visle ni nobenih bistvenih izprememb.

Vrhovno armadno vodstvo.

Velika nemška zmaga v Vzhodni Prusiji. — Deseta ruska armada uničena.

Berolin, 17. januarja. (Koresp. urad.) Uradno. V devetdnevni zimski bitki v Mazuriji smo vrgli deseto armado preko meje in jo končno v skoraj popolnem obkroženju uničujoče porazili. Krvave sovražnikove izgube so zelo velike.

Število vjetnikov znaša gotovo mnogo nad 50.000.

Uplenili smo več nego 40 topov in 60 strojnih pušk ter nepregleden vojni materijal.

Veliki glavni stan, dne 16. februarja zvečer.

V devetdnevni zimski bitki v Mazuriji smo ne samo pregnali deseto rusko armado, ki jo je tvorilo najmanj 11 pehotnih in težkih kavalerijskih divizij, iz njenih močno utrjenih pozicij vzhodno od Mazurske jezerske planote, marveč jo vrgli tudi preko meje in jo končno v skoraj popolnem obkroženju uničujoče porazili. Samo ostanki so nemara mogli uteči v go-

zdove pri Suwalki in Augustowu, kjer so jim zasledovalci za petami.

Krvave sovražnikove izgube so zelo velike. Število vjetnikov še ni dognano, znaša pa gotovo mnogo nad 50.000.

Vplenili smo več nego 40 topov, 60 strojnih pušk in nepregleden vojni materijal.

Njegovo Veličanstvo cesar Viljem je sredi naše bojne črte prisostvoval odločilnim bojem.

Zmago so izvojevali deli starih čet naše vzhodne armade in mlade v to svrhu semkaj pritegnjene skupine, ki so se izkazale enakovredne svojim starim preizkušenim tovarišem.

Junjski čini naših čet pri premaganju najneugodnejših vremenskih in prometnih razmer v dnevnih in nočnih pohodih in bojih proti žilavemu sovražniku so vzvišeni nad vsako pohvalo.

General feldmaršal pl. Hindenburg je s starim mojstrstvom vodil operacije, ki sta jih sijajno izvršila generalni polkovnik pl. Eichorn in general pehote pl. Below.

Vrhovno armadno vodstvo.

Bielsk in Plock v nemških rokah.

Veliki glavni stan, dne 16. februarja.

Vzhodno bojišče. Zasledovalni boji ob vzhodno-pruski meji in onkraj nje se razvijajo zelo ugodno.

V Poljski, severno od Visle, smo po kratkem boju zasedli Bielsk in Plock. Vjeli smo okrog 1000 sovražnikov. V Poljski, južno od Visle, se ni dogodilo ničesar bistvenega.

Inozemski listi so priobčili najpustolovnejše vesti o neizmernih izgubah nemške armade v bojih vzhodno od Bolimova.

Konstatiramo, da so bile nemške izgube v razmerju z doseženimi uspehi neznatne.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nemški uspehi na Francoskem.

Veliki glavni stan, dne 10. februarja.

Zapadno bojišče. Ako izvzamemo manjše uspehe, ki so jih izvojevale naše čete v Argonih, na zapadnih obronkih Vogezov, pri Ban de Saptu in v Wurzbachskem lesu, nimamo ničesar poročati.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nemški uspehi v Argonih in Vogezih.

Veliki glavni stan, dne 11. februarja.

Zapadno bojišče. Napad v Argonih nam je dones pridobitek na tleh. Sovražniku smo odvzeli 6 častnikov, 307 mož, 2 strojni puški in 6 manjših topov.

Tudi v srednjih in južnih Vogezih smo imeli nekaj malih krajevnih uspehov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Zavrnen francoski napad pri Sonainu. — Nemški letalci bombardirajo Verdun.

Veliki glavni stan, dne 12. februarja.

Zapadno bojišče. Po daljšem odmoru so se ob obrežju včeraj zopet pojavile sovražne ladje.

Nad Ostendo so sovražni letalci metali bombe, ki pa niso povzročile vojaške škode.

Na ostali fronti so se vršili artilerijski boji.

Zlasti mnogo municije je sovražnik porabil proti naši poziciji v Champagni. Zabeležbe vrednega uspeha pa s tem ni dosegel nikjer.

Pri Sonainu je sovražnik poskusil tudi s pehotnim napadom, ki pa je bil odbit. Pri tem smo ujeli 120 mož.

Včeraj sporočeno število ujetnikov v Argonu se je zvišalo za 1 častnika in 119 mož.

Severnozapadno od Verduna smo osvojili več sovražnih strelskih jarkov.

Od francoske strani izvršeni protisunek, pri čemer so se poslužili ženevske zastave, pa smo odbili z znatnimi izgubami za sovražnika.

Na trdnjavo Verdun so nemški letalci vrgli kakih 100 bomb.

Na Sudelkopfu se je posrečilo Francozom zasesti majhen predjarek pri naših poziciji.

Vrhovno armadno vodstvo.

Brezuspešni francoski napadi v Argonih in Vogezih.

Veliki glavni stan, dne 15. februarja:

Zapadno bojišče. Ob obrežju so tudi včeraj zopet metali sovražni letalci bombe, ki so povzročile civilnemu prebivalstvu in njih posesti zelo obžalovanja vredno škodo, dočim smo mi imeli v vojaškem oziru samo neznatne izgube. V naši zapadni fronti smo našli artilerijske naboje, ki izvirajo brezdvomno iz ameriških tovarn. Število ujetnikov, ki smo jih zajeli včeraj pri vzhodno od Sonaina odbitem napadu, se je zvišalo na 4 častnike in 478 mož. Pred našo fronto smo našli 200 mrtvih sovražnikov, dočim so znašale naše izgube v teh bojih na mrtvih in ranjenih 90. Severno od Massiges, severozapadno od Saint Menehoulda, smo vzeli, nadaljevaje svoje napade z dne 3. februarja, nadaljnjih 1200 metrov francoske glavne pozicije. Na Sudelkopfu v Vogezih je nasprotnik znova poskusil napasti nas, a smo ga povsodi brez truda odbili.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boji na Francoskem bojišču, severno od Pont a Moussona in v Vogezih.

Poročilo Wolffovega urada dne 14. februarja.

Zahodno bojišče. Severno od Pont a Moussona smo iztrgali Francozom vas Norreoy in vrh 365, ki leži zahodno od tega kraja. Ujeli smo 2 častnika in 151 mož. V Vogezih smo naskočili kraja Nilsen in Obersengern; 135 ujetnikov je padlo v naše roke.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nemški uspehi pri Ypernu in Seugernu. — Francozi so se umaknili iz Remsbacha.

Veliki glavni stan, dne 15. februarja:

Zapadno bojišče. Južno od Yperna pri St. Eloiu smo iztrgali sovražniku okrog 900 metrov dolg del njegove pozicije. Protinapadi so bili brezuspešni.

Takisto se je tudi ponesrečil sovražnikov napad v okolici jugozapadno od La Bassee. Ujeli smo par tucatov sovražnikov.

Zopet smo osvojili predjarek, ki smo ga dne 12. februarja izgubili na Sudelkopfu.

Iz Seugerna v dolini reke Lauch smo potisnili sovražnika.

Nato je sovražnik prostovoljno izpraznil vas Remsbach.

Vrhovno armadno vodstvo.

Odbiti francoski napadi pri St. Eloiu.

Veliki glavni stan, dne 16. februarja.
Zapadno bojišče. Sovražne napade proti strelskim jarkom, ki smo jih zavzeli pri St. Eloiu, smo odbili. Sicer nimamo poročati ničesar posebnega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Rusi kršijo mednarodno pravo.

Vrhovno armadno poveljstvo razglša: Opetovano se je že dogodilo, da so se ruski vojaki in celo cele patrolje posluževale pri napadih na manjše čete avstro-ogrskih uniform. Ker se je to v zadnjih mesecih, zlasti pred Przemyslom, često prigodilo in ker se zdi, da se je ta mednarodno pravo kršeča in sramotna zvijača docela vdomačila v vrstah našega sovražnika, smo smatrali za potrebno, razglasiti, da bo vsak ruski vojak in častnik, ki se bo na tako sramoten način v boju posluževal naših uniform, na licu mesta ustreljen na temelju nagle sodbe. V sedanjih bojih v Karpatih se je prigodilo, da je izvršil napad cel ruski bataljon, preoblečen v avstro-ogrške uniforme. Ta bataljon smo razbili in večinoma ujeli. Vzpričo tega dejstva moramo javno izjaviti, da nas niti največje število takšnih preoblečenih sovražnikov, ako pridejo v naše roke, ne bo v bodoče zaviralo, da bi z njimi ne postopali na temelju prekega sode.

Bitka pri Limanovi-Lapanowu.

(Iz vojnega poročevalskega stana.)

Uvod.

Ko je ob začetku vojne šlo za to, kako in kakšna naj bodo uradna poročila o vojnih dogodkih, se je moralo določiti kot pravec načelo, da se o dogodkih poroča stvarno in neolepšano, toda z onimi omejitvami, ki bi izključevale vsako možnost, da bi se sovražnik okoristil s podatki in mogel iz njih sklepati o nadaljnjih operacijah. Iz tega razloga so se mogli večkrat veliki uspehi našega orožja le kratko in zakasnelo omeniti.

Enake omejitve so morale veljati tudi za članke vojaške vsebine v časopisju. Sicer se je pa naše domoljubno časopisje s pravim patrijotičnim čustvom vsak čas rado oziralo na to zahtevo.

Sedaj so ti oziri za marsikatero minole dogodke postali brezpomembni ter je mogoče objaviti natančnejše opise posameznih oddelkov in dogodkov te vojne.

Gotove stvari se vsekakor tudi sedaj ne morejo podati brez vsakega pridržka in popolnoma neprikrite. Pozabiti tudi ne smemo, da je na bojišču na razpolago razmeroma le nezadosten material. Grafične pomočke je treba opustiti, ker bi splošno objavo bistveno otežili. Operacije se dajo na podlagi zemljevida lahko zasledovati.

Več vzrokov govori za to, da se kot prvi primer sistematičnega opisa izbere decemberska bitka v zapadni Galiciji, ki je zvezana s krajevnima imenoma Limanova in Lapanow. Ta bitka je zadnji, oziroma najnovejši zaključni boj velikega sloga, ki so ga izvajale naše čete in spomin nanj je na podlagi dnevnih poročil še živ.

Z uspehi zaveznikov pri Limanovi-Lapanowu na jugu, pri Lodzu in ob Bzuri na severu so bile ruske vojaške mase, ki so se grozeče valile proti zapadni

Galiciji in vzhodni Nemčiji, nazaj vržene. Spričo upov trosporazuma, ki jih je stavil na ponosno napovedano rusko ofenzivo, morda ni pretirano, če smatramo one zmage našega in nemškega orožja kot srečno prestano krizo sedanje svetovne vojne.

Končno je ravno opis ljutih decembrskih bojev v zapadni Galiciji posebno primeren, da narodom v monarhiji predoči, koliko žrtvujejo naši vrli vojaki v zvestem orožnem bratstvu s svojimi nemškimi tovariši za veliko skupno stvar: kako po cele tedne, skoraj noč in dan v boju, voljno prenašajo največje težave in pomanjkanje, kljubujejo vsem nevarnostim in strahotam, kako z nadčloveškim naporom vseh sil premagujejo zahteve moderne vojne, katerih preje nihče niti slutil ni, in kako vedo za svojo domovino junaško zmagati ali umreti.

V tem smislu naj se sprejme naslednji opis, ki naj obenem pokaže, pred kako težke naloge in položaje, polne izprememb, je bilo postavljeno vodstvo.

Položaj v novembru in načrt za ofenzivo v zapadni Galiciji.

Novemberski dogodki so povzročili kakih 100 km široko vrzel v obojestranski vojni fronti. Medtem namrev, ko je osma ruska armada generala Brusilova z zapadnim krilom sledila našim četam, ki so se umaknile čez Karpate, v smeri proti Bartfi, je tretja ruska armada generala Radka Dimitrijeva prodirala proti zapadu ter z znatnimi silami posegla v boj severno od Visle; do 27. novembra zvečer je ta armada z IX. in XI. zborom prodrla približno do črte Lapanow-Niepomelice, to je blizu naših pripravljenih postojank pri Dobczycach in Vielizki. Tu je imela skupina fcm. Ljubičića, ki se je bila med neprestanimi boji korakoma umaknila in je bila sedaj znova v stiku z ruskimi prednjimi četami, nalogo, da zadrži nadaljnjo rusko prodiranje. Vrzeli na fronti je zavaroval podmaršal baron Nagy z močnejšo artilerijo in poljskimi legijonarji s tem, da je pri Dobri proti Limanovi prodirajoči ruski konjenici zaprl prehode.

V soglasju z Ljubičićevo skupino so se glavne sile armade Nj. c. in kr. visokosti generala pehote nadvojvode Jožefa Ferdinanda, ki so bile v svrhu, da razbremene našo fronto na južnem Poljskem, napravile iz Krakova sunek proti severovzhodu, po trdih bojih z deli 3. ruske armade, ki so bili prekoračili Vislo, in z močnimi silami 9. ruske armade — umaknile s severnega brega Visle v trdnjavsko območje.

Iz tega položaja je izviral sklep armadnega vodstva, da se močne sile nadvojvodove armade ter prihajajoča nemška ojačenja po železnici premaknejo v prostor Chabowka-Jordanow ter z njimi nepričakovano od juga napade sovražnik, ki je prodril v zapadno Galicijo.

Ta sklep je dovedel do bitke pri Limanowi-Lupowu.

Ofenziva čez Lapanow do krize pri Limanovi dne 8. decembra.

Že 28. novembra so dospeli v Chabowko prvi transporti.

V smislu višjih namenov je dobil podmaršal Roth v Krakovu dne 29. novembra nalog, da z njemu podrejenimi silami ter z nemškimi četami, ki jim je poveljeval generalni poročnik pl. Besser, čez Jordanow Chabowko-Mazano Dolno od strani napade sovražnika, ki je prodiral proti Ljubičićevi skupini.

Medtem se je znatna sovražna konjenica, ki je nastopala proti skupini Nagy, ojačila še z infanterijo. Podmaršal baron pl. Nagy je mogel dne 28. novembra odbiti še vse napade pri Dobri, naslednji dan pa je bil prisiljen pomakniti se nazaj v novo postojanko pri Kasini-Wielki in južno od nje; to postojanko je mogel držati tudi še 30. novembra.

Tega dne so prvi oddelki po železnici došli sil dospeli do Mazane Dolne. Da bi se mogel z močnim in kolikor mogoče naprej potisnjenim desnim krilom napraviti sunek približno v splošni smeri od Tymbarka proti Bochniji, se je morala edina, od končne železniške postaje v Tymbark vodeča cesta očistiti sovražnika.

V to svrhu so dne 1. decembra nižjeavstrijske in moravske domobranske čete od Kasine Wielke proti severu posegle v boj, v katerem se je vrla konjenica bila peš. Dne 2. decembra popoldne je prišla s sovražnikom v stik tudi linška infanterijska divizija, in sicer zapadno od Dobre; sovražnik se je jel umikati na gole, strmo proti jugu padajoče višine, severno od navedenega kraja in železnice. Pozno zvečer je bila cesta do Dobre očiščena Rusov, prostor pri Tymbarku pa še vedno v sovražnih rokah.

Da bi se ta prostor hitro osvojil in s tem na obeh straneh ceste proti Skrzydlni v severni smeri napadajočim četam zagotovile dopolnitve in da se nove, po železnici dosepevajoče čete lahko pomaknejo naprej, so se nanovo dočle tirolske čete dne 3. decembra postavile od Dobre ob cesti in dalje južno čez Slopnice k napadu na Tymbark. Zvečer je bil sovražnik pregan in cesta do križišča severozapadno od Limanowe v naši posesti.

Vsled odločnega nastopa in hitrega delovanja naših čet so se mogle zadnje sile nemških čet, katerih prvi deli so dne 3. decembra marširali do Dobre, voziti do Mszane Dolne; nadaljnja preložitve končne postaje, na primer v Dobzo ali Tymbark, je bila iz železnično-tehničnih razlogov za enkrat še nemogoča.

(Dalje prihodnjic.)

Tedenske novice.

(Za ogrske črnovojnike.) C. in kr. vojno ministrstvo je rok za odrinjenje pri prebiranju za črnovojniško službo z orožjem sposobnim spoznavnih ogrskih državljanov rojstvenih letnikov 1878, 1879, 1880, 1881 in 1882 preložilo od 1. marca 1915. l. na dan 15. marca 1915. l.

(Izbiranje smotk v trafikah prepovedano.) Finančno ministrstvo je z odlokom z dne 30. januarja odredilo, da trafikanti, dokler se ne vrnejo normalne razmere, odjemalcem ne smejo več dovoljevati, da bi si iz zabojčkov ali škatelj sami izbirali smotke in svalčice, marveč morajo željene izdelke kupovalcem sami vročiti. Prepovedano je, da bi odjemalci pretipavali smotke in svalčice, in kar je kdo enkrat vzel v roko, mora brezpogojno kupiti.

(Maksimalne cene v Budimpešti.) V Budimpešti veljajo naslednje maksimalne cene: Za mešano koruzno moko (pol pšenice, pol ječmena) 46.16 K za 100 kilogramov, (pol pšenice, pol koruze) 40.02 K, (pol pšenice, pol krompirja) 45.07 K; za mešano rženo moko, in sicer pol rži, pol ječmena 44.21 K, pol rži, pol koruze 38.07 K, pol rži, pol krompirja 43.12 K. Za podrobno prodajo niso določene nikake

maksimalne cene, vendar pa ne smejo biti detajlne cene nerazmerno višje, kakor cene za prodajo na debelo.

(Piva ne bo več!) Državni zakonik priobčuje ministrsko naredbo, ki prepoveduje, začevši z 19. februarjem, podelovanje ječmena v slad. Svaha te naredbe je, zagotoviti vse zaloge ječmena za izdelovanje kruha. Sladarji in pivovararji morajo svoje zaloge ječmena nemudoma naznaniti politični oblasti in smejo v bodoče z njimi razpolagati le z izrecnim dovoljenjem deželne vlade. Kakor poročajo iz Berlina, je sklenil tudi nemški zvezni svet, da se mora uporaba slada v pivovarnah znatno omejiti.

(O novih davkih.) Oficijozni „Fremdenblatt“ izjavlja, da so vse dosedanje naredbe o nameranih novih davkih zgolj privatne kombinacije. Zlasti je neresnično, da bi vlada nameravala uvesti enkratni vojni davek od premoženja ali nove monopolne. — Edino v svrhu, da krije obresti zadnjič emitiranih posojil, razmišlja vlada o zvišanju pristojbin in o močnejšem fruktificiranju poštnega etata.

(Povišanje gostilniških cen za kosila in večerje.) Gostilničarji so sklenili na svojem prijateljskem sestanku spričo 50, 100 in nad 100 odstotnemu zvišanju cen raznim živilom, povišati cene kosilom in večerjam za 30%, tako da bo stalo kosilo, ki je stalo doslej 48, 64, oziroma 68 vinarjev, odslej 64, 80 in 88 vinarjev. Glede pečenk in drugih živil so sklenili gostilničarji priporočati, da se cene zvišajo sorazmerno v nakupnimi cenami. To povišanje cen naj stopi v veljavo s 15. februarjem.

(O pismih za vojne ujetnike.) Često je slišati pritožbe, da je korespondenca z vojnimi ujetniki silno otežkočena. Pisma, poslana vojnimi ujetnikom, rabijo silno dolgo časa, da dospo na svoje mesto ali pa sploh ne pridejo na svoj naslov. To vse je res, toda krivda v tem oziru zadene večinoma odpošiljatelje same. Znano je, da se vsako pismo, poslano vojnemu ujetniku, cenzurira, to je, bistveno pregleda na Dunaju. Ta posel opravljajo za vsak jezik posebni cenzorji. Ker je pisem za vojne ujetnike veliko, imajo seveda ti cenzorji ogromno veliko dela, ki gre le počasi od rok. To delo je tem počasneje, čim daljša so pisma in čim bolj nečitljivo so pisana. Mnogo pisem je tako slabo pisanih, da jih cenzor pri najboljši volji ne more prečitati. Takšna pisma se enostavno mečejo v koš in seveda ne dospo na svoje mesto. Ko je opravljena cenzura na Dunaju, se pošljejo pisma v tujo državo. Tu jih zopet prečitajo in pregledajo cenzorji. Tu je delo že težavnejše in počasnejše, ker imajo gotovo omejeno število cenzorjev, ki bi bili večji raznih jezikov, n. pr. slovenskega. Povsem razumljivo je, da potujejo tu dolga in težko čitljiva pisma naravnost v koš. Zato bi tistim, ki pišejo vojnimi ujetnikom, nasvetovali to-le: 1. Pišite kolikor mogoče kratko, ker dolga pisma navadno ne prispo na mesto, ker jih cenzorji nimajo časa čitati. 2. Pišite lepo, čitljivo in razločno; kdor je neroden v pisavi ali kdor ne zna pravilno pisati, ta naj da pismo pisati osebi, ki zna pisati lepo in pravilno. Čim lepše in razločnejše je pismo pisano in čim krajše je, tem preje dospe na svoj naslov. 3. Ne pišite ničesar, kar bi se nanašalo na vojno. Vsako tako pismo gre naravnost v koš. 4. Ne mučite se s pisanjem naslovov v cirilici, ker zadostuje slovenski naslov. 5. Vsa pisma za vojne ujetnike pošiljajte v odprtem kuvertu. 6. Male zneske denarja pošiljajte vojnimi ujetnikom potom „Rdečega

križa" na Dunaju, večje vsote pa potom takih bank, ki imajo podružnice v dotični tuji državi.

(Obrabljeni bankovci po 2 K.) V prometu je sedaj jako mnogo bankovcev po 2 K, medtem ko so srebrne krone nekam redke postale, zlatih pa sploh že dolgo ni videti. Med bankovci po 2 K je vse polno že močno obrabljenih. Avstro-ogrska banka sicer vse zamenja, a ker ta banka ni ravno vsakemu pri rokah, je finančno ministrstvo zaukazalo vsem državnim blagajnam in davkarijam, da morajo tudi ti uradi zamenjavati raztrgane in zamazane bankovce po dve kroni.

(Cesarjevo pismo otrokom.) List „Alpenländischer Bote“ priobčuje naslednje cesarjevo pismo otrokom: „Če se ob robu groba v tako resni uri obračam na Vas, ljubljene otroci, se to zgodi iz več razlogov. Bili ste vedno moje veselje, moja tolažba, da, v težkih časih mojega dolgega življenja mnogokrat edina tolažba in edino veselje Vašega cesarja in kralja. Kadar sem Vas videl, me je zopet objel žarek v rešnici mojega življenja. Vi, otroci, ste najbližji srcu Vašega cesarja in kralja, cvetke moje države, dika mojih narodov, blagoslov njihove bodočnosti. Toda ne samo Vašemu cesarju in kralju ste najbližji, marveč še nekemu drugemu, pred katerim so tudi najmogočnejši tega sveta le slaba stvar — Bogu našemu Gospodu; v Vaših očeh še odseva luč stvarilnega jutra, krog Vas sta še raj in nebesa. Bog je vsemogočen. V njegovih rokah je usoda vseh narodov. Njegovi volji se vse klanja, po njej se ravnajo pota zvezd in ljudi. Da bi ta vsemogočna božja roka Avstro-Ogrsko varovala in ohranila in ji dala zmagati njene mnogotere sovražnike in se v zmagi okrepiti v čast in slavo božjo, — to je edino, kar želim po svojem bolesi polnem življenju. To je bila moja želja, ko sem mlad in poln nade zasedel prestol svojih očetov. To bo moja želja, ko mi bo — morda kmalu — na umirajočih ustnicah zamrla beseda zadnje ljubezni in skrbi za moje dežele, za moje narode. Bog vse vodi, vodi kakor sam hoče. Ljudje razen Njega in brez Njega ničesar ne premoremo. Ker ste Vi, otroci, najbližji Bogu, Vas prosi Vaš cesar in kralj, molite, da nas On blagoslovi in naši stvari nakloni svojo milost. Bog usliši molitev nedolžnih, ker jih ljubi, ker v njih spoznava svojo podobo. Zato ne nehajte moliti s povzdignjenimi rokami. Vi mali in najmanjši! Ako otroci v državi molijo za svojo domovino, vem, da naša zvezda jasno sveti. Potem bodete sodeležni zmage in časti avstro-ogrske države. Kajti Vi ste našim zastavam in naši vojski izprosili božji blagoslov. Otroci, ne pozabite države, kateri pripadate na zemlji, in Vašega starega cesarja!“

Razne stvari po svetu.

(Kako se pripravlja krompir.) Nemški listi objavljajo te-le recepte za pripravljanje krompirja: Krompirjeva juha. Zreži na drobno korenje, nekaj šparglov, gob in zelja in pari v surovem maslu pri zakritem loncu in ne prevročem ognju. Prideni vrele vode ter olupljen in razrezan krompir. Stvar naj vre dve uri, potem zmes osoli, prideni nekoliko mesne juhe in daj na mizo. Za vsak funt krompirja vzemi en liter vode. — Kisel krompir. Skuhaj mehko olupljen in razrezan krompir s čebulo, poprovimi zrnji, z nekoliko naglja, prideni par lovorovih peres in posu-

šenih gobc (kakih 10 gramov na en funt krompirja). Temu prideni nekoliko razpuščene masti, peteršilja in olupljeno in razrezano kisló kumarico, ki se je nekoliko razgrela v kisú. — Pečen krompir. Neolupljen krompir odrigni in očisti s čedno cunjó in ga deni v vročo peč ali na žerjavico. Pridno ga obračaj, da se ne osmódi. Ko je krompir mehak in dobi olup rumenkastorjavo barvo, ga serviraj na servijeti in daj zraven surovega masla in soli.

(Preskrba s kruhom na Nemškem.) Iz Berolina poročajo: Posvetovanja o ureditvi preskrbe s kruhom v Berlinu so končana. Mestna uprava je določila, da se dne 22. t. m. prično izdajati posebni listki za kruh. Vsaka oseba dobi na njo omejeno, za teden dni veljavno karto, ki jo opravičuje, da dobi na teden dva kilograma kruha. Karta ima odrezke za dobavo manjših množin kruha po 25, 50, 100 in 250 gramov. Za ureditev preskrbe se je osnovalo 170 komisij. V gostilnah dajati kruh gostom je prepovedano. Gost lahko prinese kruh sabo. Hoteli in penziji dobivajo dnevne karte po številu policijsko prijavljenih oseb. Predsedstvo shoda nemških mest, ki bo imelo te dni sejo v Berlinu, bo najbrže nasvetovalo ureditev krušnega vprašanja za vsa mesta, ki štejejo več kakor 25.000 prebivalcev.

(Davek na mačke) je uvedla mestna občina v Görlitzu. Za vsako mačko je treba plačati vsako leto 10 mark. Proste tega davka so samo take mačke, ki so potrebne v obrtnih in poljedelskih podjetjih. Proti temu davku so glasovali socijalni demokratje. Če mačke, ki nimajo mark, lovi tudi konjač, ni povedano. Vsekakor ne bo ta lov tako lahek kakor na pse.

(Ni se dal ujeti!) Med ujetimi ruskimi vojaki, ki so bili pripeljani v Mózilaborz na Ogrskem, je bil tudi židovski vojak, ki je znal dobro nemški. Eden naših oficirjev ga je nekoliko podražil, češ, če ga ni sram, da se je pustil ujeti. Židovski vojak pa je odločno ugovarjal, češ, da se ni dal ujeti. „Kako ste pa potem prišli sem?“ ga je vprašal častnik in Žid je odgovoril: „Nič jesti nismo imeli, in sneg je padel, in tudi streljali ste na nas — ampak udal se jaz nisem.“

(Iz Italije izgnani tujci.) Zadnje dni je italijanska vlada iztirala nekaj avstrijskih in nemških državljanov, ki so v Italiji delali propagando za nevtralnost. Med njimi je tudi znani publicist Schweighardt. — Nemški listi opozarjajo, da postopa italijanska vlada jako enostransko, ker sama ne dopušča, da bi inozemci v Italiji delali propagando za nevtralnost, medtem ko drugim inozemcem dopušča, da agitirajo proti nevtralnosti.

(Madame de Thebe o koncu vojne.) Znana pariška prerokinja je izdala, kot navadno, koncem leta svojo rdečo knjigo z napovedmi o „meglenem letu“, kot imenuje leto 1915. Njene napovedi o vlogi Francije ob koncu vojne niso nič manj meglene kot izreki starodavne Pitije. — „O veličastna dežela“, kliče pariška prerokinja, „kakšne nezaslišne izpremembe te čakajo po vojni. Pred meglenim zagrinjalom, ki se je razprostrlo pred mojim pogledom, slišim: ko solnce preteče tretji del svoje poti (torej konec aprila), preneha teči tvoja kri. Toda za kakšno ceno? Gotovo ne za to, kot ti misliš. (Torej ne dobi Alzacije in Lotrinškega.) Pazi se. Tvoja usoda bo prežala nate, ko se prično pogajanja.“